

Hősök, királyok és szentek nyomán Erdélyben
Határtalan utunk Erdélybe beszámolója HAT-KP-1-2024/1-000817
2025. május 19-22.

A Határtalan pályázat megvalósítása kísérte a hetedik évfolyamosok egész idei tanévét, melynek eredményeképpen május 19-22. között négy felejthetetlen napot tölthettünk Erdély szívében.

Utazásunkat hosszas előkészítő munka előzte meg.

Szeptemberben **Szentendrre** kirándultunk. A **Skanzen** erdélyi részét néztük meg, hogy egy kicsit rá tudjunk hangolódni a táj szépségeire, épített örökségünkre.

Vetítés Erdély történelmével kapcsolatban:



Múzeumpedagógiai foglalkozás:



Unitárius templom:



2025. január 17-én a **Magyarság Házába** látogattunk. Itt egy rendhagyó történelemórán vehettünk részt.

A kb. 45 perces program keretein belül bővíthettük ismereteinket a Trianoni békediktátum következtében elcsatolt területek magyarságával kapcsolatosan.

Játékos feladatok segítségével tulajdonképpen arról a tudásunkról adhattunk számot, amit az ezt megelőző hetekben az iskolai történelemóráinkon sajátítottunk el. (Az első világháborút lezáró békekötések, Trianon)



Trianon-emlékmű, (Budapest, Szabadság tér)



Márciusban a gödöllői Városi Múzeumban, egy múzeumpedagógiai foglalkozás keretében **A szecessziós Művésztelep és Erdély kapcsolata** témakörben hallhattunk sok érdekes dolgot, ezzel is megalapozva a nagyváradi látnivalókat.

Utazásunk előtt nem sokkal dolgoztuk fel **Jókai Mór: A nagyenyedi két fűzfa** című elbeszélését, melyre később Nagyenyeden utaltunk, miközben a Kollégium udvarán tettünk egy sétát.

Az utazás látnivalóiról, történelmi személyekről, királyokról, fejedelmekről és földrajzi ismeretekből egy szép kis **útikönyvet állítottunk össze**, melyből az út során olvastuk fel az

éppen aktuális tudnivalókat, megerősítve mindazokat, melyeket az idegenvezetőnk mondott el minden helyszínen.

Az előkészítő foglalkozáson használtuk a **barangoló okosdobozt** is.

Május végén végre elérkezett a várva várt nap. ☺ 19-én, hétfőn korán reggel indult el buszunk



Gödöllőről, és ottani idő szerint 10 órakor már a Szent László által alapított **Nagyváradon** voltunk. Itt csatlakozott hozzánk Szilárd, az idegenvezetőnk.

Először a székesegyházat, majd a Püspöki Palotát néztük meg. Rengeteg festményt, egyházi kincset tekinthettünk meg, és Szent László hermáját is megcsodálhattuk.

Ezután a történelmi belváros felé vettük utunkat, mely során a valóságban is megnézhattuk, hogy milyenek azok a szecessziós épületek, melyekről korábban az iskolában, illetve a Városi Múzeumban tanultunk. Megálltunk a Holnap Irodalmi Társaság szoborcsoportjánál, elsétáltunk a Magyar Színház és az EMKE kávéház épülete előtt. Ezután a Fekete Sas palotát néztük meg.

Következő állomásunk **Király-hágó**, Erdély kapuja volt. Lenyűgözött bennünket az élénk táruló látvány. Egy kisebb felhőszakadás miatt **Csucsán**, a Boncza-kastélynál sajnos nem tudtunk kiszállni a buszból, úgyhogy folytattuk utunkat **Körösfő** felé.

Az 1764-ben épült csodálatos református templomhoz kicsit elázva értünk fel, de a látvány itt is kárpótolt bennünket. Gyönyörű varrottasokat és csodálatos kazettás mennyezetet láthattunk, majd meghallgattuk a templomhoz fűződő érdekességeket.

Estefelé érkeztünk meg **Torockóra**, első szálláshelyünkre, ahol nagyon kedves fogadtatásban részesültünk. A szállás a Székelykő lábánál található, lenyűgöző környezetben.

A finom vacsora, beszélgetés, naplóírás után tértünk nyugovóra, hogy másnap újult erővel folytassuk utazásunkat.

A *második napon* is korán keltünk, hogy időben odaérjünk **Kolozsvárra**. Szerencsére az eső innentől végig elkerült bennünket. Szilárd útközben is rengeteg érdekességet mesélt nekünk.



Megnéztük a régi várfal egy részét, Mátyás király és Bocskai István szülőházát, majd a Szent Mihály-templomba tértünk be, ahol énekeltünk is. Ezután megkoszorúztuk Mátyás király szobrát

A Házsongárdi temető felé vettük utunkat, ahol felkerestük híres nagyjaink nyughelyét. Reményik Sándor sírjánál koszorút helyeztünk el, és meghallgattuk **Eredj, ha tudsz** című versét.

Dsida Jenő, Koós Károly sírjánál is megálltunk, majd visszaültünk a buszra és folytattuk utunkat a **Tordai-sóbányához**. Hatalmas élmény volt leereszkedni a bánya mélyébe és hallgatni Szilárd történeteit a bánya múltjával kapcsolatban. Lent még egy kisebb tó is található, ezt is megnézhattuk közelebbről.

Hosszas lépcsőzés után újra „felszínre kerültünk”, és utaztunk tovább a **Tordai-hasadékhoz**. Fantasztikus, bár kissé lucskos-sáros túrát tettünk a Hesdát-patak mentén, néhol drótkötélbe kapaszkodva, és egymással sokat viccelődve. Mindenki szerencsésen visszaért a kiindulási pontra, és bakancsaink tisztítása után újra buszra ültünk, hogy visszaérjünk a finom vacsorára szállásunkra.

Vacsora előtt még megálltunk a **Kis Szent Teréz Gyermekotthonnál**, ahol Bőjte Csaba által patronált gyermekek élnek. Megható volt hallgatni a gyermekek nevelőapukáját, hogy milyen szeretettel veszik körül és támogatják az otthonban élő gyermekeket, akik példamutató módon próbálnak részt venni a napi tennivalókban (állatok etetése, kert művelése stb.).

Ezután átadtuk Nekik azt az adományt, melyet a korábbi iskolai programunk (süтивásár) során gyűjtöttünk számukra.



Ezen az estén is folytattuk a naplóiírást, vetélkedőt rendeztünk a napközben hallott érdekességekből, valamint Gyuri gitárkíséréte mellett énekeltünk. Nagyon jó hangulatban tértünk nyugovóra, bár egyre fáradtabbak voltunk.

A *harmadik nap* reggelére mindent összecsomagoltunk, mert ezt az éjszakát már Csernakeresztúron töltöttük.

Miután elköszöntünk szállásadóinktól, elindultunk **Nagyenyed** irányába. Megnéztük az erőtemplomot, melyet csodálatosan felújítottak, sok érdekességet hallhattunk az erőtemplomok történetéről, funkciójáról. Ezután megkoszorúztuk az 1849. január 8-i vérengzés áldozatainak emléktábláját, és elsétáltunk a Bethlen Gábor Kollégiumba.

Itt éppen kollégiumi napok voltak, így egy vidám táncba is bekapcsolódhattunk az ottani diákokkal.

A következő állomásunk **Gyulafehérvár** volt. A régi várak felett átívelő hídon átsétáltunk a székesegyházhoz. A templomban megemlékeztünk a Hunyadi család tagjairól, tisztelettel álltunk meg Márton Áron sírjánál. Énekeltünk és egy kis elcsendesedésre is alkalmunk nyílt.



Idegenvezetőnk érdekes történeteit hallgatva

elsétáltunk a „főtérre”, ahol egy kis szabadidőt kaptunk tanárainktól. Az idő is egyre melegebb lett, így boldogan fedeztük fel a főtér látnivalóit.

Gyulaféhevár után **Déva** felé indultunk, hogy felkeressük Kőmíves Kelemenné „sírját”.

Útközben Szilárd felolvasta nekünk a népballadát, mellyel már 6. osztályban megismerkedtünk, de igazából most vált „kézzelfoghatóvá” a történet.

A várhoz egy izzasztó út után értünk fel (a felvonó nem működött, de talán így még jobb volt 😊), hiszen így vált számunkra érthetővé, hogy miért is építették ilyen magaslatokra korábban a várakat. Dévát sem tudta soha bevenni az ellenség, most már mi is értjük, miért... 😊



Fentről csodálatos látvány tárult elénk. Ezért bizony megérte...

A túra után újra buszra szálltunk és elindultunk **Csernakeresztúrra**, ahol az utolsó szállásunk volt. A gyönyörűen felújított Bukovina panzióban, kedves vendéglátás mellett tölthettük el ezt az estét, éjszakát.

Fantasztikus vacsora és egy vidám, vetélkedővel, naplórírással, közös énekléssel eltöltött este után tértünk nyugovóra.

Másnap reggel gyors pakolás és egy csodás svédasztalos reggeli után újra buszra ültünk, immár hazafelé indulva.

A *negyedik nap* első állomása **Vajdahunyad vára** volt, melynek eddig még csak a másolatát ismertük a Városligetből, de most lenyűgözve álltunk meg a Hunyadiak impozáns kastélya előtt.

Szilárd sok érdekességet mesélt, miközben bejártuk a vár termeit, és sétálgattunk azok között a falak között, ahol Mátyás királyunk élt gyermekkorában. A várat folyamatosan restaurálják, sok újonnan megnyitott termet, tornyot járhattunk be. A vár tömlöcébe és kínzókamrájába csak kevesen mentek be, mert tanáraink figyelmeztettek rá, hogy nem túl szívderítőek az ott látható dolgok, és ekkorra már egyébként is páran kisebb gyomorproblémával küszködtek.



A buszba visszaszállva **Arad** felé vettük utunkat, mely egyben az utolsó állomásunk volt a hazaindulás előtt. A buszon megköszöntük Szilárdnak a szeretetteljes idegenvezetését, sokat tanultunk Tőle.

Megérkeztünk utolsó állomásunkra, ahol elhelyeztük koszorúnkat az aradi vértanúk emlékművénel, énekeltünk, közös fotót készítettünk.



Buszra ültünk és sokat beszélgetve, énekelve tettük meg a hátralévő utunkat. Egy-két rövidebb megállást leszámítva este 6 órakor érkeztünk meg a gödöllői Művészetek Házához, ahol már izgatottan vártak családjaink. Nagy örömmel öleltük meg egymást!

Hálát adunk azért, hogy részt vehettünk ezen a felejthetetlen utazáson. Köszönjük mindenkinek, aki támogatott ebben bennünket, kísért az úton.

Hálát adunk Istennek, hogy végig velünk volt, és megőrzött bennünket, hogy láthattuk a teremtett világ szépségeit, és olyan embereket vezetett elénk, akiktől nagyon sokat tanulhattunk az igazi értékekről, a barátságról, a szeretetről. Igyekszünk magunkkal vinni ezeket az emlékeket, hogy táplálkozni tudjunk belőlük az élet nehézségei közepette is.

Köszönettel: a hetedik évfolyam tanulói és a kísérő pedagógusok (Anita néni, Gyöngyvér néni, Miki bácsi, Márta néni)

Gödöllő, 2025. május 23.



HATÁRTALANUL!



Bethlen Gábor Adatkezelő Zrt.

HATÁRTALANUL PROGRAM

Köszönjük az utazást!